

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Gerardus Episcopus Hungarorum in Panonia Apostolus, & martyr. cap. XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

à fratre Regis, qui felicibus eius auspicijs inuidebat, crudeli
tyrio occisus, felici communicatione pro terrenis cœlestia acq
uit, anno Domini circiter 1000. die 19. Iunij. Slauorum armis Epi
scopi habitu in manibus gestat; ea sunt Griffo aureus ad dextris
infilians, in area sanguinea. *Petrus Damianus in vita S. Romualdi*
c. 27. Petrus in Catalogo, lib. 5. c. 88. & alij.

S. GERARDVS EPISCOPVS.
Hungarorum in Pannonia Apostolus,
& Martyr.

Propterea gaude Pannonia:

Quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te
orta est, Isa. 60. Cap. XLVI.

EPISCOPI etiam habitu, Bonifacio adhaere,
S. Gerardus Episcopus, qui in Hungarica melle
egregiam laudē promeruit, vt uictoriæ eius m
phæum, quod est insigne Hungaricū, quatuor
licet fasciæ rubentes, & totidem argenteæ, respre
sentat. In natione Veneris, familia Patritia de de
cretis, professione Monachus monasterij S. Georgij maioris (vt uult
Bugianus) alumnus, cum aliquando de Abbatis sui licentia Sepul
chrum Domini inuisurus Pannonias pertransiteret, anno Domini cir
citer 1030. à Stephano Rege noniter à S. Adalberto ad fidem con
uerso, qui eius sanctitatem & doctrinam admiratus fuerat, ad reli
quorum Hungarorum animos feroces ab impietate sua idolatriæ
reuocandos detentus, Günthero Abbati in monasterio Beel, quod
erat in Budensi agro, commendatus, in eodem vsque ad Regis inter
obitum per septem annos soli Deo, & Mauro Monacho cognito,
mansit, contemplationi rerum diuinarum, & scripturarum compo
sitioni assidue vacans. Anno autem 1037. qui fuit ipsius S. Stepha
ni Regis vltimus, ex monasterio reuocatus, ab eodem Iedi Canoni
censi, quæ est in Morauia, primus Episcopus est ordinatus. Quam
munere quas pro fide Catholica calumnias perpeffus fit, quas pro
eiusdem exaltatione labores subierit, quam assiduus in prædicationibus,

nibus, quam diligens in Episcopali exercendo munere, quam sitis
 salatis animum, quam bonus, & humilis bonis, malis autem quā
 terribilis, & tremendus, quam continuus in oratione, in profusione
 lachrymarum quam facilis, denique quam omnibus virtutibus Epi
 scopo, & Catholico uito dignis, repletus, quis explicare queat?
 Gentem enim ferocem, & barbaram, non solum ad fidem adduxit,
 uerum etiam ab illa ita dilectus est, ut Pater patriæ ab omnibus uo
 careretur, & pro tali uicè amaretur. Crescente quoque fidelium
 deuotione & numero, ipso Sancto Rege rem tam mirificam, & que
 mutationem dextere excelsi non modicam portendebat, admiran
 te, Ecclesias Dei per singulas ciuitates, & castella construere cepit,
 quarum principalis & præcipua fuit illa quæ in honorem S. Geor
 gij Martyris ad litus Morisij fluminis, cuius causa Morissenus Epi
 scopus dictus est, fabricata est: in qua uenerabili, & magnifica Ara
 constructa, eam in honorem Sanctissimæ Mariæ Dei consecrauit,
 cuius deuotione ita tenebatur, ut eius nomen nominare, & audi
 re, sine lachrymarum profusione non ualeret. Et quod maius est
 ad eiusdem sacratissimæ uirginis cultum promouendum, per singu
 las suæ diæcesis Ecclesias, Sabbatum diem in eius honorem sacrū
 instituit, & ut eundem omnes sub officio nouem lectionum, sicut
 in die Assumptionis celebrarent præcepit: tantam que in animis
 Hungarorum, ipsius que regis pectore, huius sanctæ Virginis deuo
 tionem excitauit, ut & ipsius Regis familia, Sanctæ Mariæ familia
 appellata sit; & insuper ab ipsis Hungaris, in quorum ore nomen
 eius non auditur, sed tantum, D O M I N A, pro Patrona, & pro
 tectrice in perpetuum electa, ut auctor est etiam Bonfinius rer. Vn
 gar. lib. 1. decadis 2. Tandem cum huius uitæ cursum laudabiliter
 compleisset, ageret que Episcopatus sui annum sextum, discessus ue
 ro ex Venetiis tertiumdecimum, post multa dira tormenta ab infi
 delibus perpeffa, ad extremum capitis contusione martyrium com
 pleuit anno 1042. die 24. Septemb. 10. *Tritemius de uir. ill. Ord. S. Be
 ned. lib. 3. c. 239. & lib. 4. c. 234. Bonfinius rer. Vngar. decadis 2. lib. 1.
 & 2. Vita eius excusa, & MS. que apud me est: & alij in Martyrolo
 gio nostro citati.* Scripsit, ut refert Franciscus Sansouiuus in descri
 ptione Ciuitatis Venetæ, De laudibus B. Mariæ Virginis, lib. 1.
 Sermonum quadragesimalium, lib. 1. Homiliarum de solennitati
 bus totius anni, lib. 1. Quæ omnia MSS. extare dicuntur apud
 Nicolaum de Secretis, Bernardi filium, & Patritium Venetum.

S. ADAL-